

„Kaua aega játsid tedda rahbul, agga mi-
mati katsusid ommeti korra..”

„Nüüd tulli suur wöderaspido, kus paljo
suurtfuggo rahnast kokko tulli ja würsti poeg
olli ka seal. Igga mees teadis, et ta enne
sure himmoga mängis, ja lootsid tedda omma
wörko sada; agga temma ei astunud enam
kaardilauda. Juba õtles üks ja teine, et
tal rahha otsas ja taškud tühjad, se olla se
wigga, miks ta ei mängiks.”

„Würstipoeg sai tül arro, et teised temmast
räkiid, agga laškis neid peale lorrada, mis
tahtsid.”

„Teiste omma himmo ogga ei annud jár-
tele ja mõnni tahtis tedda ka pilkada; selle
nou párrast astusid jálle ta liggi ja passusid
tedda ommeti ükskord veel mängida ja játsid
temma holeks, kui kõrgesse ehk maddalasse
temma isse rahha siisse panneks, sellega lub-
basid rahbul olla ja temmale nisammo paljo
wašto panna, olgo kui paljo ehk piissut ta
panneb. Nenda tungisid nemmad pool wåggisi

tumma peale; fest mis üks ei mäistnud, sedda
mäistis teine..”

Würst õtles wimaks: „Moh föbrad! ma
nåän, et teie mind mängule kihhutate ja prae-
go sekts taggasunnite, olgo siis teie tahtminne!
Ma tahhan ükskord veel omma tdotust tag-
gasi wöttä ja teiega mängida, kui se nenda
jääb, et ma omma tahtmissee mõda mängi wal-
litsen, ja ni kõrgest ehk maddalašt, kui ma
tahhan, ja kui teie ka minno rahha wašto
pannete..”

„Selle peale kostsid keik römuga: „Jah!
nenda kui teie sowite ja tahhate, sago se sun-
dima. Teie kâssite ja meie kuleme..”

„Würst wöttis omma rahhalaeka lohti ja
tõstis sealt seest ühhe kotti täie fulbrahha teise
járrele wålja ja panni omma kõrwa hunni-
küsse, mis teistele suurt römo teggi; agga
pannid ommeti immeks; et temmal veel ni
paljo rahha olli, ja lootsid sedda omma taško
sada..”

„Olli würst sellega walmis, siis laškis ühhe
sure pütta tuppa tua, kus paar sadja topi